

יאָסוּ. אַפּענדס, זיבן אוהר

יאָסוּ. אַפּענדס, זיבן אוהר.
דאָס: דריטער יענער.
אַדרעס: אַן וואָלגעפּאַרענע
פּרוי מלכה'לע דער שיינער.

איך האָבע דינען לויבן פּרוי
מיט גראָסער פּרוייד געלעזן,
דו ביזט נאָך גוט און לויב צו מיר
פונקט ווי דו ביזט געוועזן.

און וואָס דו שרייבסט מיר: „וועלד קרוין
לאָז אָפּ די גוטע פּרוידער,
זיי מיינען נאָך דאָס גלעזל וויין
און דינע שיינע לידער“ —

איז דאָס איין אירטום, מלכה'לע,
דאָס זאָלסטו גוט געדענקען,
איין וואָהרער דיכטער, מלכה'לע,
מוז קענען זיך פאַרשענקען.

דעם ליכט, דער לויבע און דער נאָכט,
דעם רעגן און דעם שוואַך,
דעם טרוים, וואָס האָט אים פלינד געמאַכט,
די שטערנע אויפן דאָך.

דער ווערבע און דעם עפלאבויס,
דעם פויגלכען, וואָס פלייט
און דורך דעם שענקען, מלכה'לע,
ווערט צייטיק ערשט דאָס ליד.

נון, האָסטו מיך פערשטאַנדן וואָהל,
נון, איז דיר אלעס קלאָר —
איך קיסע דיינען ליבן מונד
און דיינע שיינע האָר.

איך קיסע דיינע אויגן דיר
און בלייב אויף אימער דיינער,
איך ליבע און ערנעבנהייט
וועלד דער ציגיינער.

פאָסט סקריפטוב: ביטע גריסע דאָרט
די פריינדע אונד בעקאַנטע
און שרייבע:
זבאַרזשער-ערנקראַנק
יאָסר, פאָסטע רעסטאַנטע.